

Türkiye
Kimya-İş

10 Ekim 1973 TÜRKİYE KİMYA SANAYİİ IŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI Sayı: 32 Yıl: 3

Bir İşyeri daha Sarı Petrol-İş çemberini kırdı

BİLİM İLAÇ İŞÇİLERİ SAFLARIMIZDA

Bilim İlaç Fabrikasındaki işçiler de sarı sendika belasından kurtuldular. Devrimci işçilerin saflarına katıldılar. Ve Kimya -İş Sendikasına üye oldular. Sarı sendika Petrol -İş, Bilim İlaç Fabrikasındaki işçileri, gündeliğe 6-4,5-6 TL. zamla patrona üç yıllığına satmıştı. Üç yıl boyunca da fabrikaya birgün olsun uğramadan, işçileri patronla başbaşa bırakıp, işçinin sadece aidatlarını toplamışlardı.

Yaptıkları toplu iş sözleşmesinin 10 sayfası cezalarla dolu. İşçi ne yaparsa ne ceza alır? Toplu sözleşmede yazılı,, sağa bakarsa ihtar, yukarı bakarsa tektir v.s. Sarılıklarını ispatlayan bu sözleşmenin uygulanmasıyla bile tam üç yıl ilgilenmemişler. İşçi işten çıkarılmış, sendikaya şikayet ediyor." ne yapalım , patron çıkarır kardeşim " diye cevap alıyor.

Üç yıl boyunca Bilim İlaç işçilerinin çekmediği kalmıyor sarı sendikadan. Petrol-İş , Bilim'deki işçilere böyle - sine sendikacılık yaparken, Abbott Fabrikasında Kimya-İş'in grevi başlıyor.

Sendikanın genel başkanından başlayarak bütün yetkilileri hergün grevci işçilerle birlikte. Üyelere sormadan sendika hiç bir karar almıyor. Sendikanın yaptığı her iş, en kısa zamanda üyelere anlatılıyor. Bu karşılıklı sevgi ve dayanışmanın sonu elbet zaferle bitiyor. Bilim İşçileri gerçek sendikacılığı, dayanışmayı ve başarıyı gözleriyle görüyor ve kararını veriyor: " Kimya- İş 'e devrimci sendikaya üye olacağız."

Sarı sendikanın korkusundan yavaş, yavaş, teker teker, ama kararlı ama sabırlı üye oluyorlar Kimya-İş'e. Toplu sözleşme süresinin bitmesi bekleniyor. 1. Ekim 1973 günü Bilim İlaçtan 86 işçi Petrol-İş'e, istifa mektuplarını noter yoluyla gönderiyorlar. 2. Ekim günü noter memuru istifaları Petrol-İş'e elden götürüyor. Fakat koca sendikada(!) istifaları alacak bir yetkili yok!.. Bunun üzerine noter memuru istifaları Petrol - İş Genel Merkezinin mahalle muhtarına teslim ediyor. Aynı gün Kimya-İş yıldırım telgrafla çağrı yapıyor. Saat 15.00 Sirkeci Büyük Postaneden çekilen yıldırım telgraf her nasılsa (!) Mecidiyeköy Petrol-İş Genel Merkezine 18.50'de varıyor ve sendika kapalı olduğundan tebligat yapılamıyor. Oysa aynı dakikada çekilen yıldırım telgrafı Ankara'da Petkim-İş genel merkezi saat 17.00'de alıyor. Sarı sendikanın, gerçek sendikacılıktan başka her türlü marifeti işlediğini gösteren ilgi çekici durumu, PTT - Başmüdürlüğünden sorduk. Bakalım ne cevap gelecek.

3 Ekim 1973 günü toplu sözleşme ilanımız çıktı. Bunun karşısında Bilim İlaç işvereni sözleşmede kapsam dışı bıraktığı büro personeliyle propogandistleri, Petrol-İş yöneticileriyle işbirliği yaparak üye kaydetmeğe çabalıyor. 4 Ekim de de işyerinden 7 işçi çıkarılıyor Petrol -İş'in temsilcileri işçilerin çıkarıldığını bildirince de aldıkları cevap "yapacak bir şey yok" oluyor. Kimya-İş sendikal çalışmadan ötürü işten çıkartılan 7 üyesine işe geri alınıncaya kadar sosyal yardım yapmaya karar aldı.

Bilim İşçileri Sarı sendika Petrol - İş'le patronun ortaklaşa oynadıkları oyunu artık çok iyi biliyorlar. İşten çıkarılan arkadaşlarının işlerine dönmeleri konusunda, toplu sözleşmeyi Kimya-İş'in yapması konusunda, iyi bir sözleşme yapılması konusunda kesin kararlılar.

Kimya-İş'in yöneticileri Bilim İşçilerine her şeyi açık açık anlatıyor. birlikte karar alıyor, birlikte hareket ediyorlar. Şimdi önümüzde toplu iş sözleşmesi yetkisinin Kimya-İş'e verilmesi konusu var. 275 sayılı yasanın çeşitli sahtekarlıklara meydan veren boşluklarından sarı sendikalar pek kurnazca yararlanıyorlar.

Patronlardan aldıkları işyeri listesine bakarak sahte üye fişleri dolduruyorlar. Onlara bakarak da Bölge çalışma müdürlüğü yetkiyi sarı sendikalara veriyor. Bunu önlemenin tek yolu referandum dur. İşçiler istedikleri sendikayı, kendileri oy vererek seçerler, Böylece sarı sendikaların sahtekarlık yaparak yek ki alması önlenmiş olur.

Bilim İlaç'taki arkadaşlarımız sarı sendikanın çeşitli marifetlerini merakla bekliyorlar. Neler yapabilecekleri teker teker anlatıldı.

Sabır ve kararlılıkla Bilim İlaç İşçileri yetki alınmasını bekliyorlar. Kimya-İş'in yeni üyeleri başarının kendilerinde olacağına inançla, güvenle sendikalarında kenetlendiler.

Zafer bizimdir.

BASIN İŞÇİLERİ DİRENİYOR

DİSK'e bağlı basın-İş Sendikasının Ankara'da beş işyerinde başlattığı grev başarıyla sürüyor.

12 Marttan sonra Ankara'daki ilk grev olan Basın İş grevine, işyerlerinde çalışan bütün işçiler katılıyor. Sıkıyönetim yasakları içinde başlayan grev, sıkı yönetim kalktıktan sonra daha neşeli devam ediyor Davullar dövülüyor, oyunlar oynanıyor. Grev yeri pankartlarla donatıldı.

Ankaralı işçiler gruplar halinde grev yerlerini , işçi kardeşlerini ziyaret ediyorlar.

Basın-İş sendikasının Ankaradaki grevlerini DİSK ve ona bağlı bütün sendikalar destekliyor.

YAŞASIN YİĞİT BASIN İŞÇİLERİ.

sömürü nedir?

Sömürü, çalışan emekçi sınıfların bizzat ürettikleri ürünlerin bir bölümüne üretici olmayan ve çalışmadan yiyen bir sınıfın el koymasıdır.

Sömürü, insanlık ancak belirli bir gelişme aşamasına ulaştıktan sonra ortaya çıkmıştır. Sömürü olayının şartlarını insanlar kendileri yaratmışlardır.

Sözgelimi, insanlık tarihinin çok uzun sürmüş, insanların ilkel toplu - luklar halinde yaşadığı döneminde sömürü yoktu. Çünkü bir insanın çalışma ürünü ancak onun yaşamasına yetecek kadar düşüktü. Topluluğun yaşa - yabilmesi için kadın erkek, genç ihtiyar eli iş tutan herkezin çalışması gerekiyor ve elde edilen ürün ortaklaşa tüketiliyordu.

İnsanlar zamanla üretimde kullandıkları araçları geliştirdiler. Böylece insan emeğinin üretkenliği arttı. Çalışan insanlar yaşamaları için gerekli olandan daha fazlasını üretmeğe başladılar. Bu durum gerçekleştikten sonra, toplumda yaşayan insanların bir kısmı toplumun ihtiyaçlarını üretirken bir bölümü de çalışmadan yaşamaya başladılar. Böylecede sömürü mümkün bir hale geldi.

Bu andan itibaren insanlar arasında bir farklılaşma, bir sınıflaşma gerçekleşti. Çünkü insanların bir bölümü çalışmadan yaşayarak sömürücü bir sınıf haline geldi.

Sömürünün mümkün olduğu andan itibaren üretici insanların çalışması iki bölüme ayrılır.

1- Üreticilerin yaşaması için gerekli olan çalışma, buna GEREKLİ ÇALIŞMA denir.

2- Sömürücü hesabına yapılan çalışma, buna da ARTIK-ÇALIŞMA denir. İşte bu artık çalışma sırasında meydana gelen ürünlere ARTIK-ÜRÜN denir. Sömürünün konusu bu artık- üründür.

Tarih içinde bu artık ürüne sahip çıkma şekilleri (yani sömürü şekilleri) değişmiştir, ama sömürünün özü hep aynı kalmıştır.

Kölecilik, Feodalizm ve kapitalizm sömürüye dayanan belli başlı üretim isimleridir. Kölecilik döneminde köle ne üretirse sahibinin olurdu. Tıpkı şimdi bir ineğin sütünün, ya da tavuğun yumurtasının sahibine ait olması gibi. Feodalizmde sömürü iki bölümden oluşuyordu.: Birinci olarak angarya yani köylülerin her yıl belirli bir süre beyin toprağında bedavaya çalışmaları, ikinci olarak feodal vergiler yani köylünün kendi toprağında yetiştirdiği ürünün bir bölümüne feodal beyin el koyması.

Kapitalizm döneminde ise sömürü mekanizması tümüyle değişmiştir. Üstelik kapitalist sömürüyü kavramak, görmek daha zordur. Çünkü, burada sömürü saklı ya da gizli biçimde gerçekleşir.

Bilindiği gibi kapitalist bir düzende, bir yanda üretim araçların: (fabrikaları, makinaları) ellerinde toplamış kapitalistler, diğer yanda ellerinde hiç bir üretim aracı bulunmayan işçiler(Proleterya) vardır. İşçiler yaşayabilmek için işgüçlerini kapitaliste satmak zorundadırlar. Kapitalist de bunun karşılığı olarak işçiye bir ücret öder. Yani kapitalizimde işgücü alınıp satılan birmal olmuştur. Ücret de bu malın fiyatı - dır.

Kapitalist işgücünü satın aldık - tan sonra artık onu, iş sözleşmesi - nin çerçevesinde istediği gibi kullanır ve elde edilen ürüne de el koyar. İşçinin ne kendi işgücü nede elde edilen ürün üzerinde hiç bir hakkı yoktur.

İşgücünün diğer üretim faktörle - rinde bulunmayan bir özelliği vardır Bu özellik , işgücünün kullanılması suretiyle elde edilen ürünlerin, işgücüne ödenen ücretten fazla olabilmesidir.

Her sömürü sisteminde olduğu gibi kapitalist toplumda da çalışma süresi iki bölümden oluşur : Gerekli çalışma süresi içinde işçi, kendisi için, yani yarattığı değerin aldığı ücreti karşılayan bölümünü,: artık-çalışma süresi içinde işçi, kendisi için (yani yarattığı değerin ücreti karşılayan bölümü), Artık-çalışma süresi içinde de işveren için üretimde bulunur.

Söylediklerimizi bir örnekle açıklayalım.: Boya fabrikasında işçi

Söylediklerimizi bir örnekle açmaya çalışalım : Boya fabrikasında çalışan bir işçi 10 saatlik çalışma gününde 25 lira gündelik almakta ve 1 günde 100 liralık boya üretmekte olsun. Bu durumda yaratılan toplam değerin(yani 100 liranın) 25 lirası işçiye, 75 lirası işverene gidiyor demektir. Başka bir deyişle, işçi 10 saatlik çalışma süresinin 2,5 saat - lik bölümünde kendisi için, geri kalan 7,5 saatte de işveren için üretimde bulunuyor demektir. İşte işgü - cünün bu geri kalan 7,5 saati boyunca işçi artık kendisi için değil patronu için çalışıp, karşılığını ala - mayacağı bir değer fazlası yaratmaktadır. Bu ürün fazlasına ARTI- DEĞER denir.

Kapitalist sömürü, kapitalistin artık- değere el koymasıyla gerçekleşir. O halde kapitalist sömürüyü ortadan kaldırabilmek için, buna yol açan mekanizmayı, yani üretim araç - larının Kapitalist(özel) mülkiyetini ve buna bağlı olarak ücretle işçi çalıştırma usulünü ortadan kaldırmak gerekir. Başka bir deyişle, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyeti ortadan kaldırmadan, kapitalist sömü - rüyü ortadan kaldırmak mümkün değildir.

ANKARA ŞUBEMİZ DAHA DA GÜÇLENİYOR

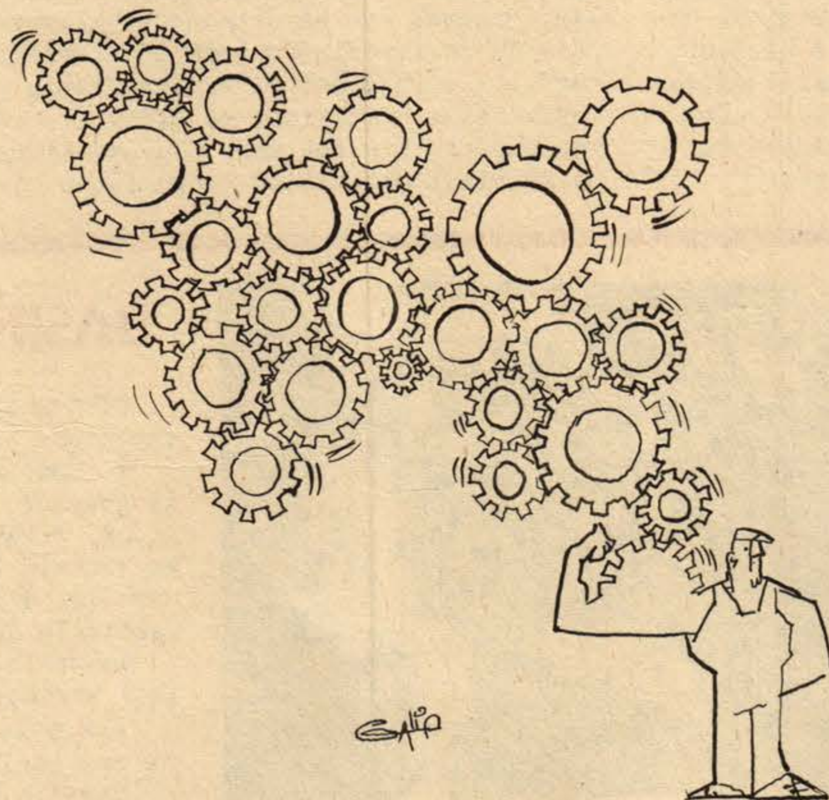
Sendikamız Ankara Şubesi teşkilatlanma çalışmaları devam ediyor. İstanbulda İzmit'te, Orhangazi'de olduğu gibi Ankarada da saflarımıza katılıyorlar.

Ankara'da OKSAN Oksijen Fabrikasında ve Hasanoğlanda BENZO KİMYA SÜLFİRİK Asit ve SÜLFONİK ASİT Fabrikasında teşkilatlanma tamamlanmış, toplu iş sözleşmesi çağrısı yapılmış ve Petrol-İş'in itirazına rağmen, Kimya-İş Sendikası yetki almıştır.

OKSAN'da toplu sözleşme görüşmeleri devam ederken BENZO KİMYA işvereni görüşmelere gelmediği için uyuşmazlık tutanağı tutulmuştur.

Kimya-İş'in Ankaradaki yeni üyeleri inançlı güvenli, kararlı olarak sendikalarında kenetlenmiş, mücadelelerini sürdürüyorlar.

işçinin gücü

BU
NASIRLI
PARMAKLAR,
ŞİİR YAZAR
MEZAR KAZAR
DIKIŞ DE
APARTMANDA DİKER
AĞAÇKESER,
DEMİR KESER,
DENİZDE BUZ KESER
AMA, YOL, VE
FAKİR RIZKI KESMEZ
SOY ARAMAZ
OY ARAMAZ
HAK ARAR.
SU İÇER
VİSKİ İÇEN
KORKUDAN
BAĞIMSIZLIKTAN
VAZ GEÇER
BU PARMAKLAR
VAZGEÇMEZ
TERİ
TOPRAĞA
DEMİRE
TAŞA GEÇER
İNANÇLIDIR
İNATÇIDIR O...
SONUNDA
BAŞA GEÇER.

İSTANBUL ŞUBEMİZ YENİ BİNASINA TAŞINDI

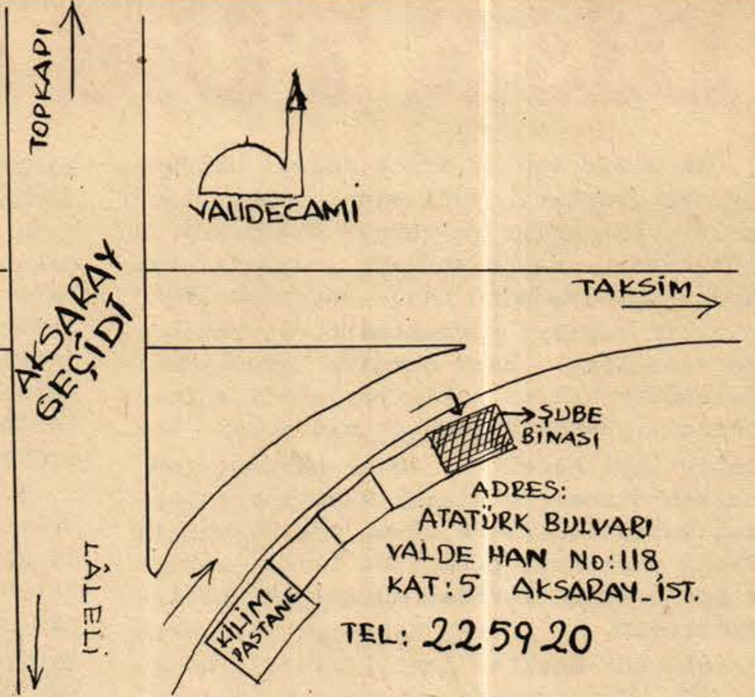
Uzun zamandır Genel Merkezle aynı binada çalışan İstanbul şubesi işlerin yoğunlaşması, örgütlenme çalışmalarının hızlanması nedeniyle, ayrı bir yerde çalışması zorunluluk haline gelmiştir.Bu nedenle işyerlerimizin yoğun olduğu, Topkapı ve Şişli Bölgelerinin konumuna uygun olarak, iki bölgedeki üyelerimizin de kolayca gelebilecekleri Aksarayda şube binası tutulmuştur. Bundan böyle üye arkadaşlar sorunlarıyla ilgili olarak şubemize baş vuracaklar,şubede görevli arkadaşlar sorunlarıyla ilgilenecek ve halledeceklerdir.

Bu konuya ilişkin Genel Yürütme Kurulu yazısı işyeri temsilcililiklerine gönderilmiş ve ilan tahtalarına asılmıştır.

Genel Yürütme Kurulu aşağıda belirtilen işleri yapmakla İstanbul Şubesini görevlendirmiş bulunmaktadır.

1. Toplu iş sözleşmesininyürürlüğü sırasında doğacak her türlü anlaşmazlıkları takip etmek.Kanunlardan ve mer'i iş şartlarından doğan anlaşmazlıklarda Sendikamızı temsil etmek.
2. Üyelerinin sosyal meseleleriyle uğraşmak, eğitim ve öğretim işlerini yürütmek.
3. Kendi bölgesindeki her türlü teşkilatlanma çalışmasını yürütmek.

İstanbul Şubesine bağlı temsilci ve üyelerimizin yukarıda belirtilen hususlarla ilgili işleri için şubemize başvurmaları tüm temsilci ve üyelerimize duyurulur.

şube yönetim kurulu

MEMET ATAY (BAŞKAN)
CEMAL POLAT(BAŞKAN VEKİLİ)
CEMİL TUFAN(SEKRETER)
DURSUN DOĞANAY (SAYMAN)
HİKMET KARAHAN(ÜYE)
NECATİ KAYA(ÜYE)

FORD OLAYLARI...

Türk emekçileri Almanyada da sömürülüyor

Alman resmi istatistiklerine göre Federal Almanya'da 2.600.000 yabancı işçi çalışmaktadır. Ve Alman ekonomisini yabancı işçiler ayakta tutmaktadırlar.Buna karşılık yabancı işçiler yıllardan ber ikinci sınıf vatandaş muamelesi görmektedirler.

Öte yandan son aylarda Batı alman ekonomisinin ciddi bir kriz içine girdiği görülmektedir. Krize karşı alınan tedbirlerin başında-giderlerde tasarruf yapmak amacıyla- yabancı işçi çıkarmaları gelmektedir. Almanya geçtiğimiz aylarda hızlı fiyat artışlarına sahne olmuştur. Yabancı işçiler fiyat artışlarından büyük ölçüde zarar görmektedirler.

Alman ekonomisinin içinde bulunduğu kriz döneminin bir sonucu olarak Ford Fabrikası yöneticileri bantta çalışan bazı Türk işçilerinin-izinden geç dönüklerini bahane ederek - işlerine son verip, aynı işleri çalışan işçiler arasında bölüştürmüş ve işçi tasarrufuna gitmiştir. Diğer yandan bantlar son derece hızlı dönmeye başlamıştır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, işçilerimizin tatilden geç dönüşleri kendi kusurları sonucu değildir. İşçilerimiz THY Uçak seferlerindeki gecikmeler ve İtalya'daki kolera nedeniyle ortaya çıkan aşı işlemleri yüzünden gecikmişlerdir. Ayrıca bu durumda olan işçilerimizin sayısı çok azdır ve normal zamanda bile bu sayıda işçi hastalık, izin, gibi nedenlerle işbaşı yapmamaktadır.

Meselenin ikinci ve önemli yanına gelince... Bantların dönüş hızı öylesine arttırılmıştırki, çalışma koşulları bir insanın dayanma gücünün sınırlarını aşmıştır. Bantlarda çoğunluğu Türk olmak üzere yabancı işçiler çalışmaktadırlar. Bu durum, Alman işverenlerinin, yabancı işçileri insan olarak değil de bir makinanın dişlisi olarak gördüğünün en açık delilidir. Böylece başta Türk işçileri olmak üzere Ford fabrikası işçileri greve gitmişlerdir.

Grev sırasında işçiler isteklerine söyle belirttiler:

1- Bantların yavaş dönmesi sağlanmalıdır,

2- İşten atılan işçiler derhal geri alınmalıdır,

3- 3- Pahallılık zammı verilmelidir.

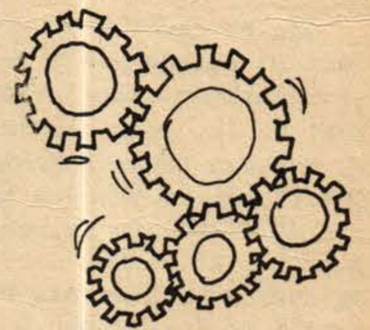
Gönderdikleri dövizlerle ülke ekonoomisine rahat nefes aldıran, her fırsatta sırtları okşanan ve övülen işçilerimizin Alman sermayesine karşı verdiği emek mücadelesinde Çalışma Bakanlığı ve onun yurt dışındaki örgüt ve sözcüleri, işçilerimize karşı Alman sermayesinin, safında yer almış ve onun savunuculuğunu yapmıştır. Bu kişiler işçilerimizin sorunlarına eğilip, haklı dileklerini gerçekleştirecekleri yerde, işveren ve gerici Alman basınıyla ağız birliği yaparak Ford grevini " kanunsuzlukla" ve "kominist kışkırtmacıların tahriki sonucu olmakla " suçlamışlardır.

Sözgelimi eski AP milletvekillerinden, Almanca dahi bilmeyen, çalışma ateşesi Gökhan Evliyaoğlu Ford Fabrikasına giderek nutuk atmak ve grevi kırmak istemiştir. Ancak işçiler Evliyaoğlunu yuhalamışlar ve konuşmasına engel olmuşlardır.

Bu arada IG-METALL Sendikası olaya müdahale edip işçilerin haklı olduklarını ileri sürmüştür.

Sonuçta, işverenlerin tertipleri ve polisin müdahalesiyle grev kırılmıştır. Ancak Ford İşçileri yılmış ve yenilmiş değillerdir. Haksız uygulamalar, artan pahallılık ve ekonomik krizin gelişmesi yakın gelecekte Federal Almanya'da yeni olaylara yol açacaktır.

"ALIN TERİ DÖVİZİMİZİ PATRONLARA PEŞKEŞ ÇEKEN İKTİDAR, ALMAN TEKELCİ SERMAYESİNİN BİZLERİ KÖLE GİBİ KULLANMASINA SES ÇIKARMIYOR"

DİSK TÜM ÇALIŞAN HALKI C

Ülkemizde toplam artık değeri bölüşen sermaye grupları, yani sanayiciler, tüccarlar, bankerler ve toprak sahipleri bulunmaktadır. Ve bu sermaye grupları arasında bu bölüşümden fazla pay alabilmek için bir rekabet sürmektedir. Bu rekabetin sonuçları bazı sermaye gruplarını güçlendirmekte ve hakimiyetlerini arttırmaktadır. Sermaye gruplarının artan hakimiyetleri gerek ülke ekonomisine, gerekse ülkemizin siyasi hayatına damgasını vurmaktadır. Ve günümüzde ülkemizin siyasi yapısını, çıkarları farklı sermaye gruplarının iktidar mücadelesi belirlemektedir. Bu bakımdan 14 Ekim seçimlerine katılan partilerin , hangi sermaye çevrelerinin çıkarlarını temsil ettiğine ve ona göre değerlendirmekte , biz emekçilerin geleceği bakımından yarar vardır.

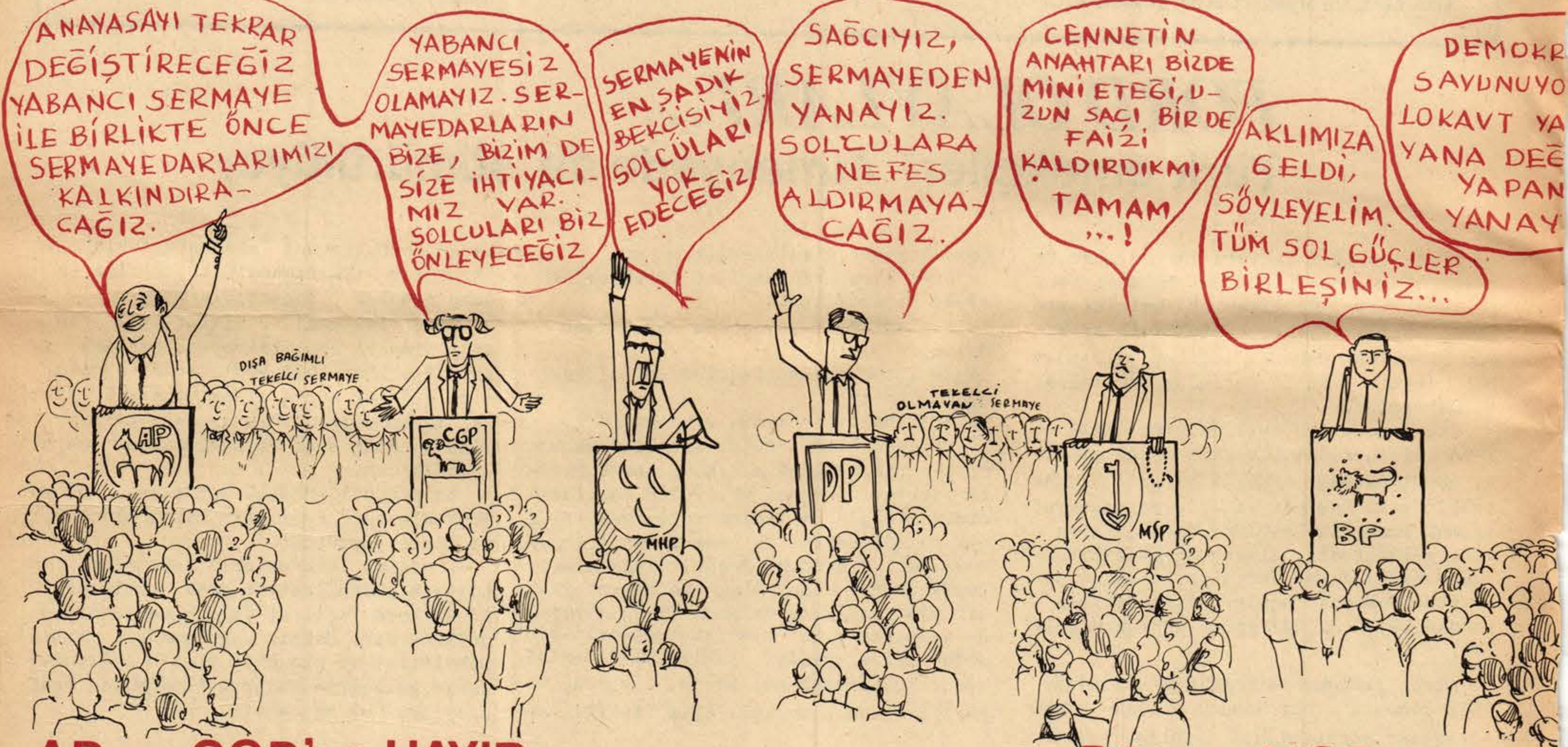
Ülkemizde, kapitalizmin gelişmesinin yanı sıra,yabancı tekellerle sıkı işbirliği kuran bazı sermaye kesimleri, bir taraftan emekçileri vahşice sömürmüş,öte yandan diğer sermaye gruplarının ve bu arada orta ve küçük sermaye gruplarınında çıkarlarına tecavüz ederek hızlı bir sermaye birikimi sağlamıştır. Yabancı tekellerin çıkarlarına bağlı olarak onların desteğinisağlayan bu sermaye kesimi, rekabet gücünü arttırmış ve yabancı tekellerin şekillendirdiği bir yerli tekelci sermaye meydana getirmişlerdir.

Bu gün büyük şehirlerimizde ve sanayi bölgelerimizde, anonim şirketler, hol - dingler ve bankalar olarak faaliyet gösteren sermaye grupları, yabancı tekellerin çıkarlarına sıkı sıkıya bağlı yerli tekelci sermayeyi temsil etmektedir. Genellikle sanayicilerden,bankerlerden oluşan bu sermaye grubuna büyük sermayedarlar ya da büyük burjuvazi diyebiliriz.

Bu kesim üretime üretim araçları sahibi olarak katılmakta ve gelir olarak yaratılan artık değerin büyük bir kısmına sahip çıkmaktadır. Tekelçi sermayenin çıkarları toplumun çıkarlarıyla yani toplumdaki diğer sosyal sınıf ve tabakaların çıkarlarıyla çatışmakta,fakat yabancı tekellerin çıkarlarıyla tamamen uyuşmaktadır. Ekonomik yapıdaki hâkimiyetleri siyasi yapıya da yansıyan bu tekelci kesim, devlet yönetiminde en fazla ağırlığı olan hâkim sınıf olarak belirmektedir.

TEKELCİ OLMAYAN SERMAYE KESİMİ

Orta burjuvazi veya orta sınıf diyebileceğimiz bu sermaye grubu, küçük işletme sahiplerinden, madeni eşya ve mobilya imalatçılarından, aracılardan,tüccarlardan, bina inşaatçılarından, tamirhaneler ve benzeri işletme sahiplerinden oluşmaktadır. Genellikle tekelci sermayenin amansız rekabetinden zarar görmekte ve banka sermayesine bağımlı kalmaktadır Hızlı bir sermaye birikimini gerçekleş - tirememektedir. Girişimleri, teşebbüsleri, yabancı tekellerle ilişki kurması,te

AP ve CGP'ye HAYIR

Adalet Partisi ve Cumhuriyetçi Güven Partisi açıkça yerli ve yabancı sermaye çevrelerinin çıkarlarını savunmaktadır. Yani bu iki parti büyük sermayedarların ve onların tekelci kesiminin temsilçisidir. Yerli ve yabancı sermaye çevrelerinin de iktidara gelmesini istedikleri partiler AP ve CGP dir. Her iki partiyi de aynı kaba koymanın hiç bir yanlışı , eksiği yoktur. Çünkü bu partiler prog - ramlarında tekelci sermayenin çıkarla - rını koruyacaklarını aynı şekilde söylemektedirler.Aynı şekilde bu partiler, toprak sahibi kapitalist çiftçilerin de partisidir.

Bu partiler toprak reformuna karşı çıkarak, toprak sahiplerinin çıkarlarını kısıtlayan bölümlerini budamışlardır Köy emekçilerinin sömürülmesini devam ettirecek şekilde toprak sahipleri̇ni güçlendiren bir toprak reformunu mec listen geçirmişlerdir.

Aynı şekilde, özel sektörü desteklediğini ve yabancı sermaye ile daha sıkı işbirliği kuracaklarını söylemektedirler. Üçüncü beş yıllık kalkınma planında , açıkça büyük sermaye kesimlerinin çıkarları gözetilmekte ve kalkınmanın yükü emekçilerin sırtına yüklenmektedir

Ayrıca çıkardıkları teşvik tedbirleri kanunda tekelci sermaye kesimine büyük imtiyazlar tanıyarak onların çıkarlarını ön planda gözetmişlerdir. Kısaca söylersek AP ve CGP kapitalist yolla kalkınmayı savunmakta ve sermayenin çıkarlarını savunmaktadır.

Bu iki parti temsil ettikleri tekelci sermaye kesiminin baskılarına hukuki bir kılıf hazırlamak için anayasayı değiştirmekte, demokrasiyi geriletmekte , demokratik hakları emekçilerin özgürce kullanmasına engel olmaktadır.Bu nedenle AP ve CGP gerici bir ittifaktır. Demokrasinin savunucusu değildir. Sahte , göstermelik bir demokrasiden yanadırlar

Bu bakımdan işçilerin ve emekçilerin partisi değildir.Bizlere insanca yaşama imkanları sağlayamaz. İşçinin ve emek - çinin sırtından zengini daha zengin yap mak isteyen bir partidir.

DP ve MSP'ye HAY

Demokratik Parti ve Milli Selamet Partisi açıkça tekelci olmayan sermayedarların çıkarlarını savunmaktadır. DP ve MSP tekellere karşı çıkan, orta ser. mayenin çıkarlarını iktidara gelerek savunmak isteyen partilerdir. Bunun için, AP ve CGP'ye karşı çıkmaktadırlar. Sağcı olduklarını söyleyerek de getirecekleri düzende açıkça temsil ettikleri sermaye çevrelerinin çıkarlarını garanti altına alacaklarını belirtmektedirler.

Aralarındaki farka gelince... DP daha çok ticaret sermayesinin çıkarlarını savunmakta ve tekellere daha uzlaşmacı karşı çıkarak imtiyazlar koparmanın yollarını aramaktadır. Özellikle banka sermayesiyle iyi geçinerek temsil ettiği sermaye grubuna imkanlar yaratmanın hesabındadır. Emekçi yığınları,eski bir geleneği temsil ettiğini söyleyerek,yani demokrat parti'yi devam ettirdiğini söyleyerek yanına almaya , oyunu toplamaya çalışmaktadır. Tamamıyla gericidir

HP'YE OY VERMEYE ÇAĞIRDI

kelci grup tarafından kösteklenmektedir. Bu yüzden yerli ve yabancı tekellere karşı bir tutum sürdürmektedir.

Bu sermaye grubu da üretime, üretim aracı sahibi olarak katılır ve gelir kaynakları artık değer sömürüsüne dayanır. Artık değerden pay almaları da tekelci sermayenin insafına kalmıştır. Onun ardından pay alır. Bu bakımdan çıkar farklılığı devlet yönetimine katılmada bir iktidar mücadelesine kadar varır.

Tekelci olmayan sermayenin bir bölümü tekellerin baskısına karşı direnir. Direnen bu bölüm orta sınıfın en ilerici kesimidir. Fakat bu ilerici kesimin tekellere karşı direnmede başarı sağlaması,büyük ölçüde işçi sınıfının, şehir ve köy emekçilerinin desteğini almasına bağlıdır. Bu gerçek, orta sınıf partilerinin yerini ve niteliğini tayin etmemizde önemli bir ölçü olur.

Orta sınıfın ilerici olmayan kesimleri ise, emekçi yığınlara oy deposu olarak bakar. Onların demokrasinin olanaklarıyla donatılarak tekellerin karşısına bir güç olarak dikileceğini kavrayamaz.. Bu nedenle de sadece kendi çıkarları için emekçi yığınları parlak sözlerle peşine takmaya çalışır.

ŞEHİR VE KÖY EMEKÇİLERİ

Nüfusun büyük çoğunluğunu meydana getiren bu insanlar, üretime, ufak çapta üretim aracı sahibi olarak katılırlar. Zaman zaman da işçi olarak çalışırlar.Kendi üretim ünitelerinde de kişi olarak iş gücü harcarlar. Küçük burjuva diye tanımlanan bu kesim, ya işgücünün karşılığıyla geçinir, ya da yanında çalıştırdığı gündelikçileri az da olsa sömürerek yaşar. İşçilerden sonra en çok sömürülen kesim olduğundan zenginleşmesi hiç bir zaman mümkün olmaz.

Toplumun bu bölümündeki insanlar ufak çapta üretim aracı sahibi olmalarıyla sermayeye yaklaşırlar. Üretime fiilen katılmalarıyla da işçi sınıfına yaklaşırlar. Sosyal konumlarının bu oynaklığı, onların tavırlarına da yansır.Genellikle "en güçlü olandan yana"bir tavırsürdürürler. Tekellerin yeri sağlamlaştıkça, sömürüsü arttıkça durumları kötüleşir. Pahalılığın ve ekonomik buhranların sıkıntısını büyük ölçüde çekerler. Bununla beraber kredi imkânlarına, milli piyangoya, spot-totoya ümit bağlayarak durumun düzeleceğini hayal eder Bu bakımdan en çok kandırılan ve sermaye partileri tarafından oyları çalınan kesimdir. Sayıca çok olmaları oy mekanizmasının ülkemizde uzun yıllar sermaye partilerinin lehine işlemesini sağlamıştır.

İşçi Sınıfı

İşçiler, işgücünden başka satacak bir şeyi olmayan ve gelir kaynakları bu işgücünün karşılığı olması gereken ücret olan, üretime işgüçleri ile katılan insanların meydana getirdiği bir sosyal sınıftır. Toplumdaki bütün değerleri yaratan , sermayenin çoğalmasına sağlayan artık değerin üreticisidirler.

Çıkarları kapitalist düzenle taban tabana zıttır. İnsanca yaşamaları kapitalist olmayan bir yolla kalkınan toplum düzeninde mümkündür.

Şimdi bu bilgilerin ışığında 14 Ekim seçimlerine katılan siyasi partilerin hangi sosyal grup ve tabakaların çıkarlarını savunduğunu açıkca görebilir, seçmemizi doğru temellere oturtabiliriz.

ASIYI
RUZ. ÇÜNKÜ
PANLARDAN
İL, GREV
LARDAN
IZ.

14 EKİM SEÇİMLERİ SERMAYE GRUPLARI ARASINDAKİ İKTİDAR MÜCADELESİNİ YANSITMAKTADIR. ÇÜNKÜ EMEKÇİLERİN SEÇİMLERE KATILAN SİYASİ PARTİSİ YOKTUR.

IR

MSP ise daha çok orta sanayi işletmelerinin sahibi olan sermaye grubunu temsil etmekte, bunun için de tekelcilere şiddetle karşı çıkmaktadır. Çünkü tekelci kesim içinde en güçlü sermayedar grup sanayicilerdir. Üstelik orta büyüklükteki işletmelerin gelişmesini sağlayacak kredi imkanları tekelleşmiş banka sermayesinin elinde bulunmaktadır.Bu yönden de kösteklenmektedirler. En çok tekrar ettikleri sloganları"faizi kaldıracağız "," motor yapan, makine yapan fabrikalar kuracağız" şeklinde olması , tekellere karşı tepkilerinin nedenini yansıtmaktadır.Ortak pazara karşı çıkmaları da bu yüzdendir.Emekçi yığınları da dini inançlarını kötüye kullanarak , yanına çekmeğe çalışmaktadır.

Demokrasinin gelişmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin emekçi yığınlar tarafından özgürce kullanılması gibi bir amaçları olmadığından işçi ve emekçilerin bu partileri desteklemesi için hiç bir sebep yoktur.

CHP'ye EVET

CHP, tekelci olmayan sermaye kesiminin ilerici kanadını temsil eder görünmektedir. Şehir ve köy emekçilerinin partisi olması programı gereği pek mümkün değildir. Çünkü, yabancı tekellerin sömürüsü altında, ülkemizde kapitalist yolla sanayileşme ve kalkınma imkansızdır. Siyasi tercihlerin oynaklığı bir yana, şehir ve köy emekçilerinin en geniş kesiminin çıkarları kapitalist olmayan yoldadır.

Oysa CHP'nin savunduğu sosyal demokrat düzen değişikliği, kapitalist yolla kalkınmayı kabül etmekte ve köklü bir düzen değişikliği getirmemektedir.Ancak savunduğu düzen değişikliği, tekellerin ekonomik ve siyasal baskısını geriletecek, tekelci olmayan kesime" özgür girişimler" sağlamayı amaçlamaktadır. Taban fiyatlarına, teşvik tedbirlerine , büyük mağazalara gösterilen tepki, kapitalist girişimlere özgürlük tanıma mücadelesini doğrulamaktadır.

Bu nedenle CHP'nin programı, geniş emekci kitlelerin çıkarlarıyla doğrudan bağdaşmamaktadır.

Fakat yerli ve yabancı tekellere karşı çıkışı CHP'ni ilerici demokratik bir çizgiye getirmektedir. CHP'nin bu konumu iki açıdan belirmektedir.

Ekonomik yönden tekellere karşı çıkışı, amacı olmamakla birlikte, tekellerin üretici güçler üzerindeki köstekleyici baskısını geriletici niteliktedir.

Siyasi ve sosyal yönden ise, tekellere karşı çıkışı, AP ve CGP gerici İttifakı tarafından tahrip edilen demokrasimizin, batı demokrasilerinin olanaklarına ve işlerliğine kavuşmasınayol açmaktadır. Burada önemli olan, tekellerin sömürüsünü ve baskısını hukukileştirmek amacıyla tahrip edilen demokrasimizin, batı demokrasileri seviyesine ulaştırılması görevini CHP'nin üstlenmek zorunda olusudur. Çünkü tahrip edilmemiş batı demokrasisinde, toplumun bütün sınıf ve tabakaları çıkarlarını özgürce savunma olanaklarına sahiptir. Her sosyal tabakanın örgütlenme özgürlüğü, yani dernek kurma, parti kurma, sendikalaşma haklarına hiç bir kısıtlama getirilmemiştir. Toplanma, miting ve yürüyüş yapma, düşünce ve düşüncelerini sözle, yazıyla şekille anlatma, yayma haklarına hiç kısıtlama konmamıştır. Bu özgürlüklerin olduğu yerde sömürünün gizlenmesi, sömürüye karşı olanların örgütlenmesi engellenemez. Dolayısı ile emekçilerin devlet yönetimine ağırlığını koyması da engellenemez ve hız kazanır.

Yerli ve yabancı tekellerin çıkarları böyle bir demokrasiyi geriletirken , ona karşı çıkan CHP, temsil ettiği sosyal tabakaların adına ve çıkarına batı demokrasisini inşa etmek zorundadır.

Öte yandan bu mücadelesinde CHP, işçilerin, şehir ve köy emekçilerinin aktif desteğine muhtaçtır. Başarısı bu desteğin güçlü olmasına bağlıdır. Bugün işçilerin ve emekçilerin demokratik isteklerine sahip çıkması onları savunur olması bu güçlü desteği sağlamak içindir.

Burada işçiler ve emekçiler için önemli olan batı demokrasisinin olanaklarına kavuşmaktır. İşçiler ve emekçiler siyasi partiden dolayısıyla siyasi mücadele imkanından yoksun bulunduğu dönemlerde, bu imkanın sağlanmasında kendilerine en yakın gördükleri partiyi destekler. Uzun vadeli çıkarları bunu gerektirir.

CHP diğer partilerden farklı olarak tekellerin hakimiyetine daha tutarlı karşı çıkmakta ve batı demokrasisini inşa edeceğini söylemektedir.

İşte bu nedenle işçilerin ve bütün emekçilerin gelecekleri için, CHP'ni demokrasiyi tahrip eden AP karşısında oylarıyla güçlendirmesinde yarar vardır.

Şili'de serm
iktidarını

hatırlatma

ÖNCEKİ SAYILARIMIZDA FAŞİZMİ ŞÖYLE TANIMLAMIŞTIK: FAŞİZM, SERMAYEDARLARIN İŞÇİLER VE EMEKÇİLER ÜZERİNDE KURDUKLARI EN SON HAKİMİYET SİSTEMİDİR. FAŞİZM, SERMAYEDARLARIN İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ DİKTATÖRLÜĞÜDÜR. BU AMANSIZ DİKTATÖRLÜK, TEKELCİ SERMAYENİN EN GERİCİ, EN SÖMÜRÜCÜ, IRKÇI VE EN YOBAZ MİLLİYETÇİLİK TASLAYAN UNSURLARININ İŞÇİLER VE EMEKÇİLER ÜZERİNDEKİ SİLAHLI ZORBALIĞIDIR.

FAŞİZM, SERMAYEDAR SINIFIN EKONOMİK VE SİYASAL İKTİDARINI, DEMOKRATİK DÜZENDE SÜRDÜREMEDİĞİ ZAMAN BAŞVURDUĞU ZORBALIK YOLUDUR. ÇÜNKÜ İŞÇİLER VE EMEKÇİLER, DEMOKRASİNİN VARLIĞINDA, ANAYASAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİNİ KULLANARAK DEVLET YÖNETİMİNDE SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMAYA BAŞLARLAR. SERMAYEDARLARIN DEVLET MAKİNASI ÜZERİNDEKİ HAKİMİYETLERİNİ SARSARLAR. DEMOKRASİ OLANAKLARININ İŞÇİLER VE EMEKÇİLER TARAFINDAN, SÖMÜRÜ DÜZENİNİ ORTADAN KALDIRACAK ŞEKİLDE KULLANILMASI, SERMAYEDARLARIN İŞİNE GELMEZ. İŞTE O ZAMAN DEMOKRASİYİ YOK EDER. BUNDAN AMACI, İŞÇİLERİ VE EMEKÇİLERİ KAYITSIZ ŞARTSIZ EGEMENLİĞİ ALTINA ALMAKTIR.

11 Eylül 1973 günü Güney Amerikadaki Şili Devletinde bir askeri darbeyle, işbaşındaki hükümet devrildi. Bilindiği gibi devrilen bu hükümet, emekçilerin, demokratik siyasi iktidarı olan Allende hükümetiydi. Demokrasinin olanaklarıyla iktidara gelen Allende hükümeti, emperyalist sömürüye ve onunla işbirliği yapan Şili'nin tekelci sermayedarlarının sömürüsüne karşı çıkmaktaydı. İşçilerin ve bütün emekçilerin haklarını demokratik ve anayasal düzen içinde korumaktaydı. Ülkenin kalkınması için, yerli ve yabancı sermaye tekellerinin sömürüsünü ve hakimiyetini geriletmişti. Sözgelimi dünyanın en zengin bakır madenleri olan Şili Bakır Madenlerini devletleştirmiş, ITT gibi tekelci sermaye şirketlerinin emperyalist sömürüsüne son vermişti.

Öte yandan Allende hükümeti, anayasal demokratik düzenin bütün olanaklarını, işçilerin ve emekçilerin özgürce kullanabilmelerine imkan tanımıştı. Yani işçiler ve bütün emekçiler, anayasal haklarını demokrasinin geniş imkanları içinde kullanarak, sendikalaşıyor, siyasi partilerini kuruyor, emperyalist sömürünün ülkenin kalkınmasını nasıl engellediğini kavrıyor ve kapitalist olmayan bir yolla kalkınmanın mümkün olduğunu savunuyor, bunun içinde her geçen gün devlet yönetiminde söz ve karar sahibi oluyordu. Emekçilerin insanca yaşayabilecekleri bir toplum düzeninin kurulmasına çalışılıyordu.

Bu arada, çıkarları emekçilerle çelişen, sömürü düzeninin devamını isteyen sermaye çevreleri de Allende hükümetine çeşitli yollarla karşı çıkıyor, onu çalışamaz, ülkeyi yönetemez hale getirmeye çalışıyordu. Sözgelimi, sağcı partiler ve orta sınıf partileri, parlementoda, Allende hükümetinin aldığı kararlara katılmıyor, onun ülkeyi yönetmesine engel oluyorlardı. Nakliyeciler aylarca süren grevlerle, ulaşımı ve gıda maddelerinin halka ulaşmasını engelliyor, sıkıntı ve huzursuzluk yaratarak Allende hükümetini yıpratıyorlardı. Ulaşım ve taşıma araçlarının sahibi durumunda olan nakliyeciler, kendi çıkarlarını, işgücünden başka bir şeye sahip olmayan işçilerin çıkarlarından üstün görüyorlar ve daha fazla imtiyaz istiyorlardı. Zaman zaman ordu içindeki sermaye yanlısı unsurlar ve silahlı sağcı örgütler Allende yönetimine karşı silahlı saldırıya geçiyorlardı.

Bütün bu saldırılar bir emekçi iktidarı olan Allende hükümetine karşı yapılıyordu. Oysa emekçileri temsil eden Allende hükümeti devlet yönetiminde tam anlamıyla söz ve karar sahibi değildi. Sadece devlet makinesi üzerindeki sermaye hakimiyetini biraz geriletmişti. Yani Parlementoda sermayedar sınıfın siyasi temsilcilerine karşı, ancak diğer orta sınıf partileriyle birlik kurarak dayanabiliyordu. Fakat gelişme, her geçen gün emekçileri devlet yönetiminde söz ve karar sahibi yapacak yöndeydi. Ve Allende hükümetinin dayandığı güç işçiler

FAŞİST CUNTA, ANAYASAYI KALDIRDI. İŞÇİ SENDİKALARINI VE PARTİLERİ KAPATTI.

ve emekçiler, savunduğu düzen de demokrasiydi... Ve demokrasiye yürekten bağlıydı, emekçilerin demokratik yoldan iktidarlarını sürdüreceğine inanıyordu.

Ama emperyalizimle işbirliği halinde

BAŞKANLIK SARAYI BOMBALANIYOR.
ŞİLİ SERMAYEDARLARI DEVLETE OLAN HAKİMİYETLERİNİ KAYBETMEMEK İÇİN SİLAHLI ZORBALIĞA BAŞVURDULAR.
EMEKÇİLER ÜZERİNDE BASKI KURMAK İÇİN KULLANDIKLARI DEVLET MAKİNASININ, EMEKÇİLERİN ELİNE GEÇMESİNİ İSTEMEDİLER.
BUNUN İÇİN DE DEMOKRASİYİ YOK ETTİLER.
ÇÜNKÜ DEMOKRASİ DEVLET YÖNETİMİNİ EMEKÇİLERE KAZANDIRIYORDU.

—FAŞİZM—

ayedarlar emekçilerin silah zoruyla devirdi

BAŞKAN ALLENDE ÖLDÜRÜLDÜ. AMA HALKIN YÜREĞİNDEKİ ALLENDE DAHA DA GÜÇLENDİ

olan sermayedar sınıf, Allende gibi düşünmüyor, demokrasiyi, kendi çıkarlarını koruyabildiği yere kadar kabul ediyordu. Bunun için Allende hükümetini yani emekçilerin demokrasinin olanaklarını kullanarak geldikleri iktidarı, silah zoruyla zorbalıkla, vahşice devirdi. Binlerce insanı öldürdü. 60 yaşındaki Allende'yi kahpece kurşunladı. Ülkeyi kana ve ateşe boğdu. Demokrasiyi yok etti.

İşte bunun için Şilideki askeri darbe faşizmin ta kendisidir. Sermaye sınıfının en gerici, en sömürücü, en yobaz milliyetçilik taslıyan unsurlarını temsil etmektedir. Emperyalizm ve onunla işbirliği yapanlar, sömürü düzenleri ni devam ettirebilmek için bu yola yani faşizme başvurdular. İşçiler ve emekçiler üzerinde hakimiyet kurabilmek için silahlı bir zorbalık sistemi kurdular.

FAŞİST CUNTA, YALANLARINDA VE DÖKTÜĞÜ KANLARDA BOĞULACAKTIR.

Askeri cunta, anayasayı uygulayacağını, ülkeyi ekonomik çıkmazdan kurtaracağını, ülkeye huzur getireceğini söylemektedir. Kanlı darbeyi bu amaçlarla yaptıklarını savunmaktadır. Oysa,anayasayı kaldırmış, parlementoyu ve siyasi partileri kapatmış, sendikaları faaliyetten alıkoymuştur. Ülkenin en önemli gelir kaynağı olan bakır madenlerini tekrar Amerikan şirketlerine devredeceğini açıklamıştır.İşçi ücretlerini dondurmuş, binlerce insanı stadlara hapsetmiş, gecekondu mahallelerinde işçileri, direnenleri sokak ortasında kurşuna dizmiştir. Ayakta kalabilmek için her gün

İŞÇİ ÜCRETLERİNİ DONDURAN CUNTA, BAKIR MADENLERİNİ TEKRAR AMERİKAYA DEVREDİYOR.

kan dökmekte, bir çok insanı tutuklamaktadır. Ülkenin her yanında cuntaya karşı direniş devam etmektedir. İşçiler emekçiler, Gençler, aydınlar ve yurtlarını seven bütün Şili halkı, sermayenin silahlı zorbalığı cuntaya karşı direnmektedir.Ve cunta iktidar olabilmek için her gün daha fazla kan dökmektedir. Ve her gün de kendisine karşı direnenler artmaktadır.

Bu gün askeri cuntayı destekleyenler sadece, büyük toprak sahipleri, tekelci sermaye kesimi, emperyalizmin uşakları ve sağcı partidir. Yani bir avuç yerli ve yabancı sömürücüdür.

DÜNYA İŞÇİLERİ, ŞİLİ'DEKİ CUNTA'YA KARŞI ÇIKMALIDIR.

Şili'deki işçi ve emekçi kardeşlerimiz, devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olmak üzereyken, uluslararası tekelci sermaye ve onun Şili'deki işbirlikçileri tarafından silah zoruyla engellendiler. Binlerce emekçi kardeşimiz faşist cellatlar tarafından öldürülmekte, ocakları söndürülmekte, köle gibi bütün haklarından yoksun çalıştırılmak istenmektedir. Amerika, İngiltere,İsrail gibi emperyalist devletler Şili'deki cuntayı tanıdıklarını açıklamışlardır . Bu açıkça Şili'deki faşist yönetimi doğru bulmak ve emekçilerin öldürülmesini, köleleştirilmesini kolaylaştırmaktır.Askeri cunta, Şili halkından destek görüp ayakta duramazken, emperyalist devletlerin kendini tanıması ve desteklemesi sayesinde varlığını sürdürecektir. Bu gerçek bir taraftan askeri cuntanın emperyalizmin hizmetinde olduğunu doğrularken, öte yandan da Şili'deki emekçi-

FAŞİTLER 60 YAŞINDAKİ ALLENDE'Yİ KAHPECE KURŞUNLADILAR

lerin mücadelesini daha zorlaştıracaktır. Bu durumda bütün dünyadaki işçiler bağlı oldukları uluslararası işçi örgütlerinin bu konuda alacakları kararları aksatmadan yerine getirmelidir. Faşist cunta uluslaarası sermayeden yardım görememelidir. Emperyalizm, işçilerin kar deşçe, yürekli dayanışmalarının karşısında yenik düşmelidir. Şili'deki Faşist cunta yedi iklim, dört bucak karşısında işçilerin birliğini bulmalı ve bu birliğin gücü karşısında , döktüğü kanda boğulmalıdır.

ALLENDE TARAFTARI OLMAK,
DEMOKRASİYİ SAVUNMAK,
TUTUKLANMAK YA DA ÖLDÜRÜLMEK İÇİN
YETERLİ OLUYOR.
OYSA BU ORDUYU, BU ASKERLERİ
BESLEYENLER EMEKÇİLERDİ.
SIRTLARINDAKİ ELBİSEDEN
ATTIKLARI KURŞUNA KADAR HER ŞEYDE
HALKIN ALIN TERİNİN HAKKI VARDI.
NEDEN BU ASKERLER
BİR AVUÇ TOPRAK SAHİBİNİN,
BÜYÜK SERMAYEDARIN, YABANCI TEKELLERLE
İŞBİRLİĞİ YAPANLARIN
ÇIKARLARI UĞRUNA
HALKI KURŞUNLUYOR ?
ÇÜNKÜ EMEKÇİLERİN İKTİDARI OLAN
ALLENDE HÜKÜMETİ DEVLET YÖNETİMİNE
BÜTÜNÜYLE HAKİM OLAMAMIŞTI.
DEVLET MAKİNASI ÜZERİNDE
SERMAYEDARLARIN HAKİMİYETİ
DEVAM EDİYORDU.
VE EMEKÇİLER DEMOKRASİYE
İNANIYORLAR, DEMOKRATİK YOLDAN
DEVLET YÖNETİMİNE GELMEK İSTİYORLARDI.
İŞBİRLİKÇİ SERMAYEDARLAR İSE,
ANCAK SÖMÜRÜ DÜZENLERİNİ DEVAM ETTİRDİKLERİ YERE KADAR DEMOKRASİYİ
KABUL EDİYORLARDI.

DİSK GENEL BAŞKANI KEMAL TÜRKLER, GENEL SEKRETERİ KEMAL SÜLKER, KİMYA -İŞ BAŞKANI VE BAŞKANVEKİLİ DİNÇER DOĞU, DİĞER DİSK YÖNETİM KURULU ÜYELERİ VE MADEN-İŞ YÖNETİCİLERİYLE BİRLİKTE EREĞLİ'YE GİTMİŞLERDİR.
GREV YERİNDE , ERDEMİR İŞÇİLERİYLE GÖRÜŞEN DİSK YÖNETİCİLERİ, GECE NÖBETLERİNİ, ÖRGÜTLENME DİSİPLİNİNİ YAKINDAN GÖZLEYİP İZLEMİŞLER VE İŞÇİLERİN ÜSTÜN BAŞARISINI YÜREKTEN KUTLAMIŞLARDIR.
ERDEMİR GREVİNİ, TÜRKİYE'NİN EN BÜYÜK VE DİSİPLİNLİ GREVİ OLARAK NİTELİYEN YÖNETİCİLER, BİLİNÇLİ ERDEMİR İŞÇİLERİNİN GÜCÜ KARŞISINDA HİÇ BİR SERMAYE GRUBUNUN DAYANAMAYACAĞINI BELİRTEREK ,ZAFERİN KESİN OLDUĞUNU SÖYLEMİŞLERDİR.

ERDEMİR GREVCİLERİ BAYRAĞIMIZI YÜCELTİYOR

ÇELİK SANAYİ TEMSİLCİLERİ NÖBETTE

Grevde 40 gün "40 yıl da olsa dayanacağız"

BÖYLE DİYOR ERDEMİR İŞÇİSİ VE BUNU GREV YAPTIĞI FABRİKANIN ANA KAPISINA YAZIYOR? HER SABAH BİR GÜN VE BİR YIL ARTTIRARAK, HER GÜN BİRAZ DAHA BİLENİP DAHA BİLİNÇLENEREK.

GENE BU GÜN , SENDİKASI MADEN - İŞ ERDEMİR İŞÇİSİNE İLK ÖDEMESİNİ YAPACAK. SONRA DA 15 GÜN ARA İLE ÖDEMELER YAPMAYA DEVAM EDECEK.

ERDEMİR İŞÇİSİ BU PARANIN KENDİSİNE ASGARİ GEÇİNME ŞARTLARINI SAĞLAYACAK PARA OLDUĞUNU BİLİYOR. GENE BİLİYOR Kİ, SAVAŞTAKİ ŞARTLAR BARIŞTAKİNDEN DAHA DA ZORDUR. AMA O ŞARTLARA KATLANMANIN SONUCU ZAFERDİR. VE DİYOR Kİ ;"DEĞİL ASGARİ GEÇİMİMİZİN SAĞLANMASI İCABEDERSE, BİR KURUŞSUZ DAHİ TÜM HAKLARIMIZI ALINCAYA KADAR MÜCADELEMİZİ SÜRDÜRECEĞİZ VE BAŞARI ERDEMİR İŞÇİSİNİN OLACAKTIR.

KENDİNE GÜVENİYOR. KENDİSİNE GÜVENMEYE HAKKI VAR ERDEMİR İŞÇİSİNİN.

FABRİKANIN YEDİ KAPISINDA İKİŞER İKİŞER GÜNDE ÜÇ VARDİYA NÖBET TUTUYOR . HER VARDİYADA SICAK YEMEK PİŞİYOR. NÖBET YERLERİNE SENDİKANIN MİNÜBÜSÜ İLE ULAŞIYOR. HAFTADA BİR GÜN YOKLAMAYA GİRİYOR. BÜTÜN BUNLARI ÖRNEK SAYILACAK DİSİPLİNİ İLE YAPIYOR.

BÖYLE BİR DİSİPLİN VE DAYANIŞMA İÇİNDEKİ İŞÇİ ELBETTE GÜVENİR KENDİSİNE. HELE TÜRKİYEDEKİ BÜTÜN İŞÇİLERİN KENDİLERİNİ DESTEKLEDİĞİNİ BİLİNCE... HELE HELE KOCAELİ DERİNCE ÇELİK SANAYİ FABRİKASINDAN BİR OTOBÜS İŞÇİ ERDEMİR GREVİNİ DESTEKLEDİĞİNİ GÖSTERMEK İÇİN EREĞLİ'YE GELİNCE...

KENDİ DIŞINDA OLUP BİTENLERİ DE BÜYÜK BİR DİKKATLE İZLİYOR ERDEMİR GREVCİLERİ; İŞVERENİN A PERSONELİNİ KIRMAK İÇİN YAPTIKLARINI BİR TUZ KAMYONUNU FABRİKAYA SOKMAK BAHANESİYLE KOLLUK KUVVETLERİ İLE GREVCİLERİ KARŞI KARŞIYA GETİRME MANEVRALARINI, GREVİN KİMLERİ NE ÖLÇÜDE ETKİLEDİĞİNİ, TOPLUMUN HANGİ KATLARININ KENDİSİNİ DESTEKLEDİĞİNİ, DİKKATLE İZLİYOR.

BASINI DA ÇOK İYİ TAKİP EDİYOR.BAŞTAN KENDİSİNE ÇOK YER AYIRAN VE SERMAYENİN BÜYÜK İLANLARI İLE BESLENEN GAZETELERİN NEDEN ŞİMDİ KENDİ HAREKETLERİNDEN BAHSETMEDİĞİNİ DOĞRU OLARAK YORUMLUYOR.

BİR GAZETENİN 69 GREVİNDEN KALMA RESİMLERİ BASMASINA, BİR DİĞERİNİN GREVİ SARI SENDİKA METAL-İŞ'İN MİŞ GİBİ YAZMASINA KAHKAHALARLA GÜLÜYOR.

zarar 8 milyon lira

EREĞLİ, (Zonguldak) (HA) — Ereğli Demir - Çelik Fabrikalarında Metal-İş Sendikası'nın uygulamakta olduğu grevin 17'nci günü de olaysız geçmiştir. Bu arada sendikanın üyeleri her gün vardiya saatlerinde topluca fabrika giriş kapısına giderek, görev gözcülüğüyle ilgili nöbet listelerini kontrol etmekte ve grev nöbeti tutmaktadırlar.

18 EYLÜL 1973 HÜRRİYET'TEN

GENE BU SERMAYE GAZETELERİNDEKİ HABERLERE BAKIP KOÇ GİBİ SATIR GİBİ SERMAYENİN ADAMLARININ ARABULUCU OLABİLECEĞİ İHTİMALİNE BİLE TEPKİ GÖSTERİYOR.

VE DİYOR Kİ SENDİKAMIZ MADEN- İŞ, BİZİMLE OLDUKÇA İŞVEREN BİZİM SIRTIMIZI YERE GETİREMEZ. SONUNA KADAR DİRENECEĞİZ, HAKLARIMIZI ALACAĞIZ.

DERİNCE ÇELİK SANAYİ İŞÇİLERİ "BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR."

TÜRKİYE KİMYA İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA SAHİBİ: DİNÇER DOĞU ● YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: HÜSAMETTİN BAKAN ● TEKNİK DÜZEN: KİMYA-İŞ EĞİTİM SEKRETERLİĞİ ● ADRES: KLOD FARER CADDESİ, 12/3 CAĞALOĞLU/İSTANBUL ● TELEFON: 22 91 30 ve 27 70 42 ● ÜYELERE PARASIZ DAĞITILIR ● AYDA BİR YAYINLANIR MESLEKİ YAYIN ORGANIDIR ● BASKI:KARACA OFSET 25 KURUŞTUR

SON BASKI TARİHİ: 12.10.1973